

UNISSANI
KULJEN YKSIN
KORALLIRIUTOILLA

Valveen sanataidekoulun tekstiantologia 2021

UNISSANI
KULJEN YKSIN
KORALLIRIUTOILLA

Vastaavat sanataideopettajat:

Kati Inkala ja Anna Anttonen

www.kulttuurivalve.fi/sanataidekoulu

www.sanataidesanoja.fi

www.lumotutsanat.fi

Valveen sanataidekoulun julkaisuja

Toimittaja: ***Ainokaisa Veteläinen***

Taitto ja kuvitus: ***Ari Halonen***

Painopaikka: Monetra Oulu Oy, Painatuspalvelut, 2021

LAHJA

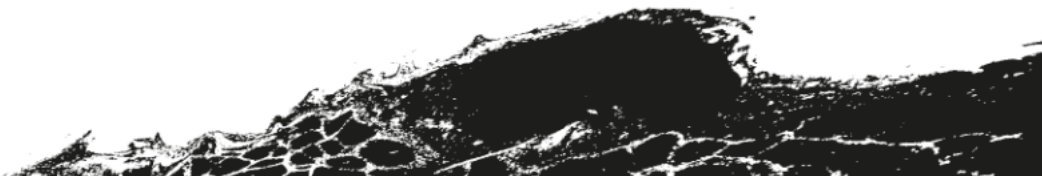
Erään muuton yhteydessä löysin papereistani ruttuisen ruutuvihon, jonka ylälaitaan oli raapustettu Elina 9v. ja otsikoksi Romaani. Tekstiä oli noin puolentoista virkkeen verran. En siis saanut aikaiseksi valmista kirjaa, mutta tuo vihko on minulle silti tärkeä: se osoittaa, että olen aina halunnut kirjoittaa.

Ymmärsin jo varhain, että kirjoittaminen on parhaimmillaan kuin lentämistä. Voi antaa jalkojen irrota maasta ja liihottaa arkielämän yläpuolelle, matkustaa minne vain ja olla kuka tahansa. Myöhemmin ymmärsin, että kirjoittamalla voi tehdä myös toisenlaisia taikoja: teini-ikäisenä kirjoitin kokemani ikävän sattumuksen tapahtumaan keksimälleni hahmolle ja huomasin, ettei minua harmittanut enää yhtä paljon. Lukioon mennessä keräsin jo kyltymättömästi tarinaideoita. Talletin niitä vihkoihin ja puhelimen muistiin, eikä mikään ollut liian pientä tai suurta rakennusmateriaaliksi. Mitä enemmän maailmaa tarkkailin, sitä kiinnostuneemmaksi siitä tulin.

Myöhemmin kirjoittamisesta on tullut minulle ammatti. Häkellyttävän vähän on muuttunut siitä, kun olin yhdeksänvuotias. Innostun yhä tarinoista ja haaveilen romanin kirjoittamisesta – siitäkin huolimatta, että olen kirjoittanut jo useita. Kirjoitan, koska silloin tunnen silloin olevani kaikkein eniten oma itseni. Kirjoittaminen on koti ja seikkailu samassa paketissa. Se on lahja, jonka jokainen kirjoittaja voi antaa itselleen aina uudelleen ja uudelleen.

Elina Rouhiainen
kummikirjailija

Siivet selkään liimattuina

SUPERSANKARIEN SUPERVOIMIA

lentäminen
juokseminen nopeampaa kuin valo
talojen kumoon potkiminen
isojen haukien nostaminen virvelillä
itsestään lentäminen
lasernäkö
seinien tuhoaminen kaukaa
seinän läpi kulkeminen
valonnopeudella juokseminen
pilvien kalastaminen, vaikka ne ovat tosi kaukana

*Hilma Erkkilä, Aura Fernandez, Lassi Halonen, Joonas Heikkinen, Iikka Matinoli,
Saimi Pedone, Elina Pennanen, Leila Pylväs, Aatos Rautio,
Tiuku Sevander, Vivian Tapani
5-6-vuotiaiden sanataidekerho*

Ensimmäiset siivet olivat kuin suolaisen meriveden maku suussa.
Ne purjehtivat kanssani niin tyynellä kuin myrskylläkin.
Lopulta ne katosivat horisonttiin.
Jäi vain muisto, joka velloo mieleen ja pois aallon lailla.

Toiset siivet olivat hirviö sängyn alla.
Ne nostivat tuskanhien otsalle ja lennättivät perhosia vatsanpohjaan.
Lopulta heräsin painajaisestani.
Vaikka niiden takia joutui suremaan, niitä tuli silti ikävä.

Kolmannet siivet kuoriutuivat toisten alta.
Ne ovat ystävä, joka tekee iloiseksi.
Ne ovat lämmin syli, johon piiloutua.
Niiden kanssa tuntee olevansa turvassa, kotona.
Ne ovat kaikki mitä uskallan toivoa.

Maija Anttonen
Väki

VAAHTERAN SIIVET

Kuten vaahterankin,
minut tuotiin tähän maailmaan
siivet selkään liimattuina.

Kuten vaahterallakin,
siipeni putosivat ja hajosivat
maan tomuksi kasvettuani.

Kuten vaahterakin,
kurotan päivä toisensa jälkeen taivaalle,
haikeasti muistellen,
miltä tuntui lentää
vapaana.

VAPAUDEN KONTRASTI

Hitaasti työnsitte pois luotanne,
kunnes olin kanjonin reunalla valmiina hyppäämään,
kohti seuraavaa ruumiillistumaani.

Auringonlasku anoi eteenpäin,
sen kauneus oli silmitöntä.

Kuin Helvetin liekkien läpi olisi liukunut, heijastuivat kirsikanpunaiset sävyt iholleni.

Morsiuspuvun helma aaltoili lentäessä.
Olenhan kuitenkin helposti korvattavissa.

He eivät epäilemättä voisi oppia, että lasta ei voida pakottaa avioliittoon.
Eivät edes muistoani kunnioittaessaan.

Olivia Ala-Poikela
Siivekkäät

Tämän tarinan taustalla soi kitara sen jokaisella kielellä.
Ei koskaan kokonainen, pieninä palasina italialaisessa puutarhassa

Tässä puutarhassa lauseiden loppuun laitetaan liikaa pisteitä
jolloin ne eivät tarkoita mitään
eivätkä lopu koskaan.

Tässä puutarhassa rakastetaan vasta huomenna.

Merten aalloilla
sateen satuttaessa
horisontin horjuessa
Olen sinun luonasi.

Lotta Lehtiö
Väki

pitääks matkaa jatkaa virheist huolimatta nauraen?
pystyyks onni tuleen takavasemmalta hiipien?
voiko salaisuudet jakaa hiljaa kuiskaten?
onko kokemukset aitoi jos niit ei jaa kaikille?
miks aina pitää olla niin positiivinen?
pitääkö kaikesta löytää se iloinen?
miks kaikki pitää ottaa vastaan hymyillen?
kuka päättää mistä kukin meistä iloitsee?

Martta Leppänen
Väki

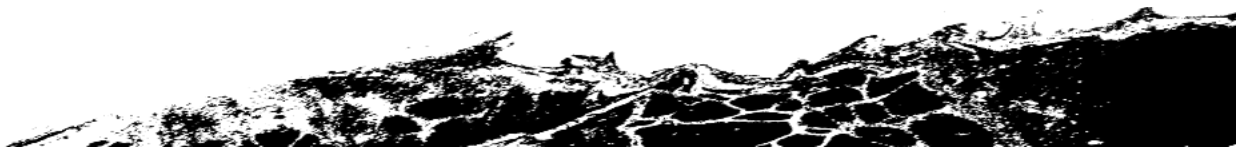
kaunis, haikea aamu
musta on jäljellä vain eilisillan
rippeet
joka kerta heikompana
vähän synkempänä
vähän suurempana
nyt tuntuu voimakkaalta
tuuli voimaannuttaa
kerrankin ei tunnu ainoalta
maailmassa

Aada Kiiveri
Siivekkäät

Siipeni löysin.
Epäröin, tietä etsin.
Tuuleen en noussut.
Jäin maahan yksinäni.
Tajusin, tänne kuulun.

Maija Anttonen
Väki

Tässä sinulle ohjeita

AUTO

Auto ajaa,
tiellä kaahaa.
Tuhatta ja sataa,
pitkin kiitorataa.
Irtosi pakoputki,
korjaaja sen tutki.
Korjaaja sanoi: sen korjata voi,
mutta silti rämähdykset korvissa soi.

Eveliina Brockman
7-10-vuotiaiden sanataideryhmä

HELLIÄ SANOJA, JOILLA VOI SILITELLÄ RUNOKONEEN RUOSTUNEITA SARANOITA

vaahteranlehti keltainen sammal
mustikka taika moottori
anteeksi autoputket sormus suklaa
Haluaisitko piirtää minun kanssani?
sitruunanmehu appelsiinilimukka
mansikka sanataide Coca-cola
sydän valoa sateenkaari
rakkaus yksisarvinen
jäätelö kalastus karkki tikkari
synttärit lohdutus aurinko
kattoo telkkaria
kynttilä halaus ruusu

*Santtu Ainesmaa, Helkky Hamdard, Enni Hentilä, Fanni Holma, Eemeli Hukkanen,
Hilla Impola, Olli Järnfors, Lumi Kess, Otso Kubin, Lilli Piekkola,
Elina Rimpiläinen, Arne Tenhunen
6-7-vuotiaiden sanataidekerho*

RUNOKONEEN KORJAAMISEEN TARVITTAVIA TYÖKALUJA

runosakset, bakteerikarkoitin,
runojakoavain, runokäsi, ruiskutin,
runokaappain, kutitus, runomitta,
pläts, örkki, nukke-pro,
runokilkutin, piikki, puu,
käsihaarukka, sauva-annis, rits,
hummerisakset, mittain, kukkakorjausvehnä sekä runoheilutin

*Santtu Ainesmaa, Helkky Hamdard, Enni Hentilä, Fanni Holma, Eemeli Hukkanen,
Hilla Impola, Olli Järnfors, Lumi Kess, Otso Kubin, Lilli Piekkola,
Elina Rimpiläinen, Arne Tenhunen
6-7-vuotiaiden sanataidekerho*

MITÄ VOI TEHDÄ? (VAIKUTTAAKSEEN VANHEMMALTA)

1. Meikkaamalla
2. Esittämällä isoa
3. Korkeapohjaisilla kengillä
4. Juomalla energiajuomia
5. Hengailemalla Toppilan koululla
6. Kantamalla energiajuomatölkkiä
7. Vaihtamalla tyyliä
8. Olemalla tyhmä ja alkaa polttamaan

Runo Ahtinen, Olivia Hankonen
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä

MITEN SAADA ITSESI NÄYTTÄMÄÄN "VANHEMMALTA" TOP 5

1. Meikkaa
2. Ole "cool"
3. Värjää hiukset
4. Riko sääntöjä
5. Esitä, että sulla on poikaystävä / ex

POST-APOKALYPTINEN ASE

KÄSIDESI

Käsidesi tappaa kaikki bakteerit, virukset ja pöpöt. Se on kätevä aine, kunhan käytät oikein. Muista hieroa kädet hyvin.

Ongelmat: Haisee pahalle.

Minä olen varjo-opiston varajohtaja. Pyysit apua. Tässä sinulle ohjeita: Sinun pitää päivällä 12.00 hypätä kolme kertaa ja lentää. Lentämään pääset kolmella hypyllä. Se vaatii harjoittelua, mutta kyllä sinä sitten.

Pssst. Sitten kun osaat lentää, lennä Mount Everestin huipulle ja haemme sinut opistoon, jossa opettelet vuoden ajan palautumista ihmisen vartaloon. Jos haluat, niin kaikkina vuoden lomina (kesäloma, hiihtoloma jne) voit käydä kotona katsomassa perhettäsi. Aloita oppitunti numero 1 eli opettele lentään. Onnea!

Terveisin

Martta, varjo-opiston varajohtaja sekä viesteihin vastaaja.

Alisa Herranen
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä

Kostajan kosto.

ÄÄK!

Miksi sen elokuvan katsoin?

Sinä olet aina minulle ne elokuvaliput velkaa.

Täällä minä kukkaroni kanssa itken.

Katumus.

Tänään sinä maksat takaisin.

MAKSA! MAKSA! MAKSA!

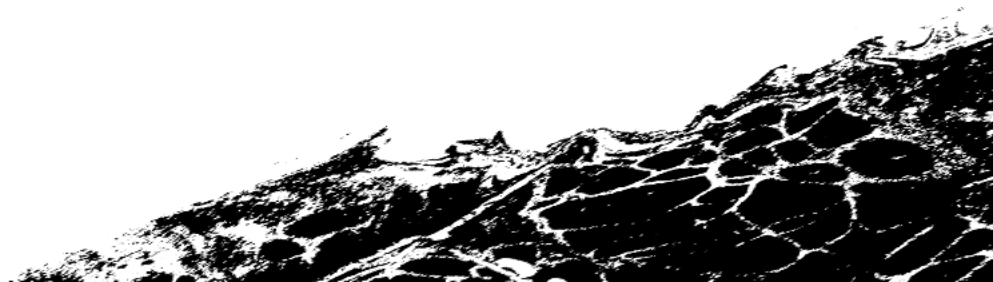
Touko Hukkanen
Väki

R-RUNO

Rakastan remonttia reipasta
rakastan runoa rohkeaa
rakastan Roopea rokkaavaa
rakastan rakkuloita rapeita
rakastan rillejä rikkaita
rakastan rahoja ripeitä
rakastan retiisiä reilua.

Maija Taskila
7-10-vuotiaiden sanataideryhmä

Voidaan olla ketä vaan

TARKKAILU

Vanha nainen

Melkein pyöreät silmälasit

Roikkuvat mustat sydänkorvikset

Ryppyinen naama

Valkoiset hiukset

Kukkainen paita (sininen)

Hänen nimensä on Pirkko.

Hänellä on harmaat kengät, joissa on timantteja.

Runo Ahtinen, Olivia Hankonen
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä

OIKEAMIELINEN ORAVA

Olipa aikoinaan oikeamielinen orava.

Orava ohikulkevia oppeja luki ja popsi omenoita.

Aikoinaan orava oikeudesta poikkesi;

oikuttelevia oppeja luki ja popsi aprikooseja.

Lainvalvoja onneton oravan oikeuteen haastoi.

Kostonhimoinen tuomari antoi oravalle sakot,

poloinen orava soseutti sakon (tehosekoittimella).

Tuomari kopea raivostui ja lainvalvojan onni kaikkosi pois.

Orava protestin ajoi ja siinä onnistui. Sanoi tuomari:

”Saakoon jokainen popsia aprikooseja. Olkoon orava siis oikeamielinen orava.”

Touko Hukkanen
Väki

RAADALIUS RUMA VON LAURENIUS

Olivat vanhempani vitsikkäät,
en hautakiveäni häpeä
nimeäni vain.

Nimeni ensimmäinen syntyinoikeuteni oli.
Vanhempani sen päättivät.
Raadalius Juhaliuksenpoika oli silloin karmeaa nimeni.

Nimeni toisen ansaitsin, kuin rangaistuksen.
Poltin naamani, ah ja voi, muttei kipuni missään tuntunut, arpiani vastaan, jotka kasvoni raatelivat. Niin nimeni Raadalius Ruma Juhaliuksenpoika vain karmeammaksi muuttui, vaikken sitä uskonut mahdolliseksi.

Onni minua potkaisi, kun voitin suuren sodan, silloin minua kaikki rakastivat ja naimisiin menin kanssa aatelisen. Niin nimekseni tuli Raadalius Ruma Von Laurenius ja kauniita taruja minusta kerrottiin, onnellisena elin, joskin vain toivoisin, ettei nimeni olis Raadalius Ruma Von Laurenius.

Roosa Manninen
Väki

Glitter, Coco, Catty ja Cattyx

Asvat Kissakarkkikirjalakunäkymätönkäypörrövahaeimittäänkatu 81973 A:ssa salaoven takana 9. kerroksessa. Heidän talossa on IHAN KAIKKEA!

Ninni Ontero
7-10-vuotiaiden sanataideryhmä

Minä katson kirjahyllyltä, kun presidentti astuu olohuoneeseen. Seuraavaksi huoneeseen astuu kissa, jonka paidassa lukee I'm Cattyx. Presidentti kävelee sohvalle, istuu ja avaa television. Cattyx sen sijaan menee matolle ja alkaa tekemään akrobaattitemppuja. Minua pelottaa, kun näen televisiosta kissapatsaan romuttamossa. Näen myös muita kissa-aiheisia koriste-esineitä romuttamossa.

Minua pelottaa niin paljon, että putoan hyllyltä, mutta en mene rikki. Näen, että Cattyx menee pöydän alle piiloon, mutta sitten presidentti astuu päälleni ja menen rikki. Minut ehkä silti viedään korjaamolle.

Eveliina Brockman, Ninni Ontero
7-10-vuotiaiden sanataideryhmä

Olipa kerran hauska koira. Joka päivä hauska koira pesi kätensä huolella. Kunnes yksi päivä hauska koira sai koronan. Sitten hauska koira napautti saksiaan. Hauska koira tilasi ruokaa, koska ei voinut käydä kaupassa ja sillä aikaa hän katsoi tähtiä. Sitten hän sai ruuan ja se maistui hyvältä. Hän söi ruokaa paljon, mutta sitten ruoka syttyi palamaan. Koira oli hädissään ja sammutti ruuan vedellä. Ruokaa ei voinut enää syödä. Koira katsoi käreystynyttä ruokaansa. Hän lähti kiireesti kauppaan ostamaan lisää ruokaa. Ovi tietenkin jäi sepposen selälleen. Murtovarkaat huomasivat tämän heti. He rynnivät taloon. Kun koira palasi, hän pyörtyi.

Hilma Kaisto, Maisa Mänty, Silla Palokangas, Uuti Salin, Jooa Salin, Sisu Salmirinne
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä

Olipa kerran ärsyttävä naapuri. Joka päivä ärsyttävä naapuri haukkui naapureitaan ja hänen ilkeä koiransa pissasi naapurin pihalle. Naapurin nimi oli muuten Yrmy. Yrmy oli todella ärsyttävä, koska leikkasi aina kaikkien aamulehdet Ikean keittiöaksilla, jotta he eivät voisi lukea lehteä. Naapurit eivät pitäneet hänestä, joten he aikoivat häätää hänet naapurustosta, mutta se ei onnistunutkaan, koska Yrmy oli presidentti.

Yrmy oli viime kuussa äänestetty Sokerilandian presidentiksi. Mutta yhtenä päivänä Sokerilandiassa syttyi hirmuinen tulipalo. Yrmy lähti lomalle, siksi koska tulipalo oli tuhonnut hänen talonsa.

*Alisa Herranen, Kerttu Mällinen, Silla Palokangas,
Uuti Salin, Sisu Salmirinne, Onni Seppänen
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä*

Olipa kerran kiljuva pappi. Hän halusi tulla laulajaksi, koska hänen mielestään hänellä oli kaunis ääni. Aamulla hän aina joi vettä suihkun hanasta, koska uskoi, että hänen äänestään tuli kauniimpi, mutta hänen äänestään tuli vielä käheämpi. Eräänä päivänä kiljuva pappi leikkasi saksilla lehdestä ilmoituksen koe-esiintymisestä. Hän aikoi mennä sinne. Kun pappi sitten oli koe-esiintymisessä, tuomarit sanoivat, että hänen pitäisi ruveta rock- / punklaulajien taustakiljujaksi. Pappi ei ollut iloinen siitä, että hänet haettiin rock-kiljujaksi.

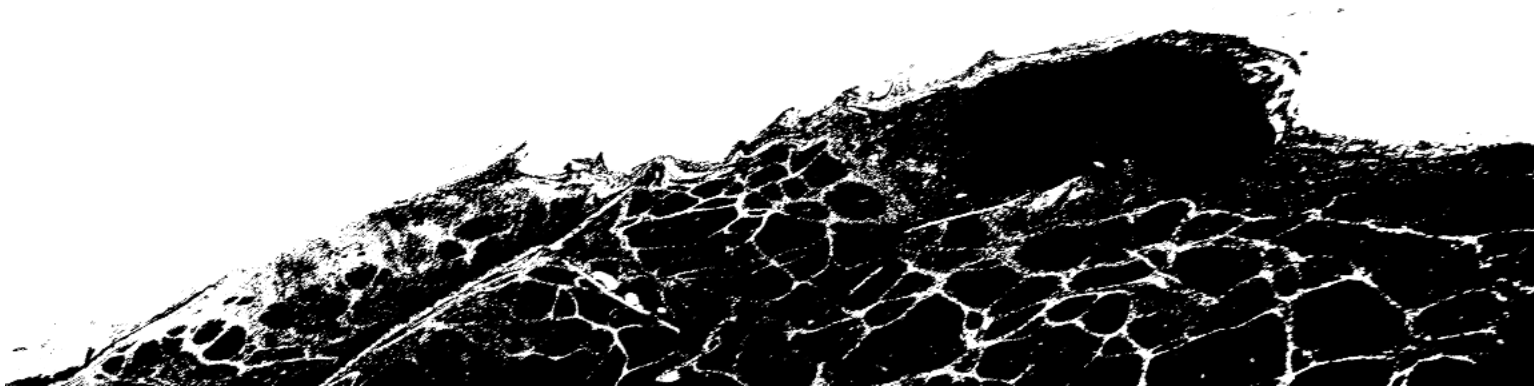
Sitten hän meni kotiin, mutta hänen kotonaan oli tulipalo. Hän soitti palomiehet ja meni koe-esiintymiseen. Siten hänestä tuli rocklaulaja.

Alisa Herranen, Kerttu Mällinen, Uuti Salin, Sisu Salmirinne, Silla Palokangas
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä

Mitä sitten vaikka ollaankin
jotain muuta mitä luullaan
vaikka vampyyri tai yksisarvinen
voidaan olla ketä vaan.

Anni Järvinen
Väki

Neliönmuotoiset auton renkaat

SEKALAINEN PÄIVÄ VAROITUS! PYSY PERÄSSÄ.

Aurinko kerran nousi
nenän edessä törrötti jousi,
jonka viikinki oli ampunut.
Lastenrattaat vierivät pitkin mäkeä.
Karaokeisäntä huusi: Itseäsi häpeä!
Kun mies oli huonon laulun laulanut.
Ajoin polkupyörällensä orava pieni
tuolla metsässä sieni,
jolla on jalka
ja pieni lierihattu.
Nyt päättyy päivän karkelo
aurinkokin laskee jo.

Eveliina Brockman
7-10-vuotiaiden sanataideryhmä

EI OLE NORMAALIA...

Ei ole normaalia, että keskellä kesää sataa lunta.
Ei ole normaalia syödä koiria.
Ei ole normaalia, että USA:ta johtaa oranssi mies.
Ei ole normaalia, että talviaamuna herää aikaisin.
Ei ole normaalia, jos joku ei pidä vaatteita koulussa.
Ei ole normaalia syödä bensaa.
Ei ole normaalia, että jollakin on tappava eläin lemmikkinä.
Ei ole normaalia vaihtaa neliönmuotoiset auton renkaat.
Ei ole normaalia käydä lenkillä ennen aamupalaa.
Ei ole normaalia laulaa unissaan oopperaa.
Ei ole normaalia, että jollakin on mato lemmikkinä.
Ei ole normaalia, että olisin uskontotunnilla.
Ei ole normaalia, jos mummu ei poimi marjoja syksyllä.
Ei ole normaalia, että hevoset syövät kyniä.
Ei ole normaalia, että veli sairastuu.
Ei ole normaalia, jos ope ei kumarra ennen ruokailua.

*Runo Ahtinen, Olivia Hankonen, Alisa Herranen, Hilma Kaisto, Mira Kristo,
Kerttu Mällinen, Maisa Mänty, Silla Palokangas, Jooa Salin,
Uuti Salin, Sisu Salmirinne, Onni Seppänen
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä*

Ei, ei, ei, tarvin lisää vaatteita,
koruja sekä hiussomisteita.
Lisää, lisää, lisää!
Pinkkiä, lilaa ja vaaleanpunaista.
Tarvin lisää!
Vaikka hukun jo näihin kaikkiin.

Anni Järnfors
7-10-vuotiaiden sanataideryhmä

HULLU LASKIN

Kun olin keksiviikkona lähdössä Matematiikan Ratkaisemattomat Arvoitukset -kurssiltani, minun kynäni vierähti kädessä olevasta penaalistani käytävän penkkien alle.

Kurotin ottaakseni sen. Löysin käsiini jotain pistävää. Otin käteni pois ja huomasin, että se oli ruuvi. Heitin sen penkille ja laitoin käteni uudelleen penkin alle. Löysin taas jotain muuta. Se oli leimasin, jossa oli M-kirjain. Heitin senkin penkille. Kurotin uudelleen. Hertta Ässä -kortti. Pyykkipoika. Likainen puuterisivellin. Kultakello, joka oli pyssähtynyt. Koru. Hiuspompula, jossa oli hakaneula. Musiikkiluokan sammakkosoitin. Hylätty laturi. Nythän sattui sopivasti, ajattelin ja laitoin puhelimeni lataukseen käytävän seinän pistorasiaan. Soittokello. Taskulaskin.

Haa! TASKULASKIN! Otanpa tuon, sillä omani on ylikuormittunut ja alkoi pukata ERROR CODE 404:ä kun kirjoitin siihen Pythagoraan lausekkeen.

Puhelimeni alkoi piipata äkkiä akun ylikuormittumisvaroitusta. Vetäisin äkkiä laturin pois ja siinä samassa puhelimeni sammui.

Tuon takia se olikin hylätty tuonne! ajattelin ja paiskasinkin laturin takaisin penkin alle.

Touko Hukkanen
Väki

Terve!

Kun pelaat adopt me:tä keskiyöllä huomenna ja ostat
cracked eggin niin saat sieltä minut!

Tv. MFR kitsune

Ninni Ontero
7-10-vuotiaiden sanataideryhmä

ETSIN YSTÄVÄÄ

Hei, olen Muriseva miestenvessa. Minua kiinnostaa jääkiekon pelaaminen. Mieluiten minä syön salaattia salsakastikkeella. Olisi kiva, jos tykkäisit urheilusta. Pyöräilykypärä on minulle erittäin tärkeä, koska käyn pyöräkilpailuissa. Olen voittanut kultaa kaksi kertaa. Minulla on myös kultapokaali.

Toivoisin että voitaisiin pyöräillä yhdessä.

Yhteydenotto: *miestenvessa@öklö.fi*

Hei
Terveisiä Japantista
PS. tätätätä kuva tätä

Noel Nevala
7-10-vuotiaiden sanataideryhmä

ETSIN BESTISTÄ

Hei!

Olen haiseva käärme ja olen yksitoista vuotta.

Minua kiinnostaa ruoka ja nukkuminen.

Mieluiten minä nukun ja syön. Ja teenkin niin aina.

Olisi kiva jos tykkäisit ilmapalloista, koska ilmapallot ovat tärkeä osa elämää.

Jos et tykkää ilmapalloista, emme voi olla bestiksiä :)

Toivoisin yhteydenotot: *haiseva.kaarme@ystavanhaku.fi* ja puhelinnumeroni on 112

Hilma Kaisto
10-12-vuotiaiden sanataideryhmä

ETSIN PARASTA KAVERIA

Moi! Olen tutiseva muro. Minua kiinnostaa murot veden kanssa. Mieluiten minä pysyn murolaatikon pohjalla. Olisi kiva, jos tykkäisit hypätä ponnauslaudalta altaaseen. Tykkään pyöräillä, mutta kun olen erittäin hauras, käytän pyöräilykypärää.

Yhteydenotto: *@muropaketti.com*

Kerttu Mällinen
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä

Huomenna syödään hattaraa

PALAA PALATESSA

Keplerin kolmas laki sanoo
planeetat kiertävät
sitä hitaammin
mitä kauempana ne ovat
Auringosta
kutsuit minua Auringoksi
mietin
kävelitkö hitaammin
kun lähdit
päätit kiertää kauempaa
se kiersi takaisin kuitenkin
aikaa jäi
askelia vähemmän
palata
kaikki oli toisin
halusin vain halata
hetken
muilta sen salata
liian lähellä se voi sokaista
lopulta jokaista

Edith Njoroge
Siivekkäät

Kurkotan pilviin
Enkä tiedä
Näenkö enää koskaan sitä miten
haaleiksi sunnuntait muuttuvat
Meidän jälkeen

Hertta Inkala
Siivekkäät

Pilvet pyyhkivät
Pois viime kuvan-
sa liikkumalla

Maire Inkala
Väki

Aika vierii kuin tynnyri alamäessä.
Kun vain mikään ei ole muuttunut hänessä.
Samat tyhmät lainaukset ja puuttuva luovuus.
Yritä nyt saakeli edes keksiä joku uus.

Aada Bovellan
Väki

Juokse vaan, ei meillä oo kiire
Kaikki aika noille kasvoille
Hymystä voi lukea sen mikä jää
sanomatta
On päästy ikävän päälle

Hertta Inkala
Siivekkäät

Minä olin ollut ullakolla aina. Minä leikin kirjojen kanssa. Yhtäkkiä talon suurimmat lukutoukat astuivat ullakolle. He tutkivat minua ja minä itkin. He tutkivat myös muuta ja lopulta sanoivat, että tästä tulee kirjasto. Minä itkin karvaisten jalkojen kutituksesta. Parin päivän päästä he palasivat ja heillä oli mukana rakennusmiehiä. He alkoivat rakentamaan suuria kirjahyllyjä ja he osuivat minuun monta kertaa. Meinasin pudota. Olin tosi vihainen. Yritin huutaa heille, että ”olkaa varovaisempia!”, mutta hei eivät kuulleet.

*Anni Järnfors, Maija Taskila
7–10-vuotiaiden sanataideryhmä*

Minä näen saippuaa. Minä olen likainen. Haluan pyyhkeen. Minä olen likainen. Haluan edelleen pyyhkeen. Tuhoaja-koira tulee ja nuolaisee. Olen likaisempi. Minä ti-pun kylpyammeeseen. Superlohikäärme, tule auttamaan minua! Minä olen likainen. Olen mudassa ja koiranruuassa. Olen tosi likainen. Minusta tuntuu ällöttävältä ja ärsyttävältä. Täällä asuu yksin koira, jonka kanssa on ihminen. Olen edelleen likainen. Jee, Superlohikäärme tulee auttamaan minua! Se törmäsi minuun. Nyt olen likaisempi. Olen todella, todella, todella likainen.

*Emppu Ala-Poikela, Heljä Hukkanen, Erik Tenhunen
7-10-vuotiaiden sanataideryhmä*

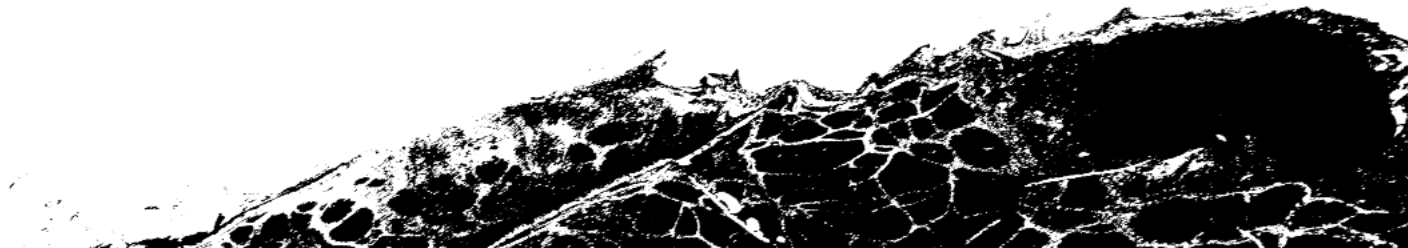
"pää pystyyn" sanotaan, mutta silti on pidettävä jalat maassa.
voiko unelmoida, jos ei saa tilaisuutta?
jos pelkään, se on heikkous
on siinä hyvä nostaa pää pystyyn
ja haaveilla realistisista asioista.

Martta Leppänen
Väki

Huomenna syödään hattaraa ja huudetaan lujaa totuutta
samalla kun muistellaan sitä aikaa,
jolloin kumpikaan meistä
ei vielä uskaltanut huutaa.

Noora Oravala
Siivekkäät

Sateesta poikkeavaa

Hän on kuin unessa
musta juhla ja en milloinkaan
katso maisemaa. Voi kyynel kuljettaa
taivas sumua valkeaa hiljaa

Runo Ahtinen, Olivia Hankonen
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä

ITKUN LANKOJA

Sinisestä langasta ei hajuakaan.

Valkoinen lanka on pieni itku.

Pinkki lanka on rakkausitku, ilon itku.

Harmaa lanka on itku, joka tulee, kun pelottaa tai näkee suden.

Musta lanka on tosi harmittava itku.

Punaharmaa lanka on nauruitku.

*Hilma Erkkilä, Aura Fernandez, Lassi Halonen, Joonna Heikkinen, Iikka Matinoli,
Saimi Pedone, Elina Pennanen, Leila Pylväs, Aatos Rautio,
Tiuku Sevänder, Vivian Tapani
5-6-vuotiaiden sanataidekerho*

kyynel tai kaksi. ajoin yksin. mutka
meni pitkäksi. keskiviivan
vasemmalla puolella. ajovalot
edessä. viinapullo sylissä. KÄÄNNÄ
OIKEALLE. imbesilli. hengissä
ollaan. aja suoraan. pysy tiellä.
hengitä. vielä ei olla ojassa.

sade hakkaa tuulilasia. ukkonen
aivoissa. ei tilaa ajatella. OLKAA
HILJAA. ei ne ole. vilkku päälle.
pysähdy pientarelle. hengitä.
muista käsijarru.

paha olla. oksenna ulos. vähän jopa
naurattaa. sitten itketään. HALUAN
POIS. askel ja toinen. sammal
painuu. kaste tarttuu. tässä on
hyvä. yksin. kaukana. hengitän.

miettisin, oliko
tämä ainoa reitti.
ei ollut.
huonosti harkittu.
huonosti muisteltu.

mut kyyneleet
laittaa sumun
silmille.
ethän säkään näe,
rakas.

Tammikuu värisee ja värjöttelee
rakettien hehkun alla
ja tulevaisuuden täyttämää
hiljaisuutta
ei uskalla kukaan rikkoa.

Haaleat, ilottomat silmät katsovat
ylös valonäytelmään
kuitenkaan näkemättä
tai tuntematta
yhtään mitään
sillä talven synkkyys on tähän
sydämeen pesänsä tehnyt,
juurtunut kiinni säröihin ja haavoihin
satuttaen enemmän,
koska hän niin antaa.

Toivonpilke kuitenkin kohoaa
heikosti lumen alta
ja ojentuu kohti tähtitaivasta;
ehkä maailma ei olekaan täysin paha,
ehkä huomenna kaikki on toisin.
Ehkä hänellä on vielä mahdollisuus.

Silmät sulkeutuvat viimeisen kerran
ja elämä valuu uloshenkäyksen
mukana pois.

Kuin usva aamunsarastuksessa,
hän katoaa hiljalleen
jättäen jälkeensä vain
täyttymättömän tyhjyyden
ja kyyneleet poskillani.

MUISTOSANAT

Kaiversitte minut esiin luonnon siimeksistä, kuitenkin yllätitte minut puutarhalla.

Ystäväni kasvien lomassa uneksivat talosta Pariisissa.

Minä en.

Haluaisin pukea tämän muistosanoiksi, mutta en pue.

Maire Inkala
Väki

VERTAISIN

luistelin sun väsyneellä silmäluomella
sataa taivaalta
sateesta poikkeavaa
istun rinnallasi kuin tuolilla
en tarkoittanut
kumartua täyttämään päätäsi huolilla
vertaisin sitä loppua
samaksi syyksi miksi
hautakiven myyjä
sai kiveksi
kuoltuaan yksin
puuristin
samaksi lopuksi tietenkin
miksi kysyisin
tekstiversio sanoista
kertoit tarpeeksi
lopulta
mikään ei tullut yllätykseksi

Edith Njoroge
Siivekkäät

PELONKARKOITUSRESEPTI

AINESOSAT:

1000	pierupukua
Kuorma-autollinen	chiliä
Ämpärillinen	sitruunaa
Lapiollinen	pippuria
Kulhollinen	tukkaa
Ostoskärryllinen	sukkia
Ripaus	ruohoa
8	pehmolelua
10	Isin syliä

Kuorma-autollinen	lego-leikkiä
1	oma sänky
	suklaata ja karkin syömistä
2	karkkipussia
2	sipsipussia
4	villapipoa
	popcornia
	kynttilä päälle

Sekoitetaan nenän, kavereiden, sähkövatkaimen, katon, kauhan, kissan, koiran, vanhempien, perheen, kaupassakäynnin, 24 pehmolelun, yhden pehmolelun tai Aku Ankan kanssa.

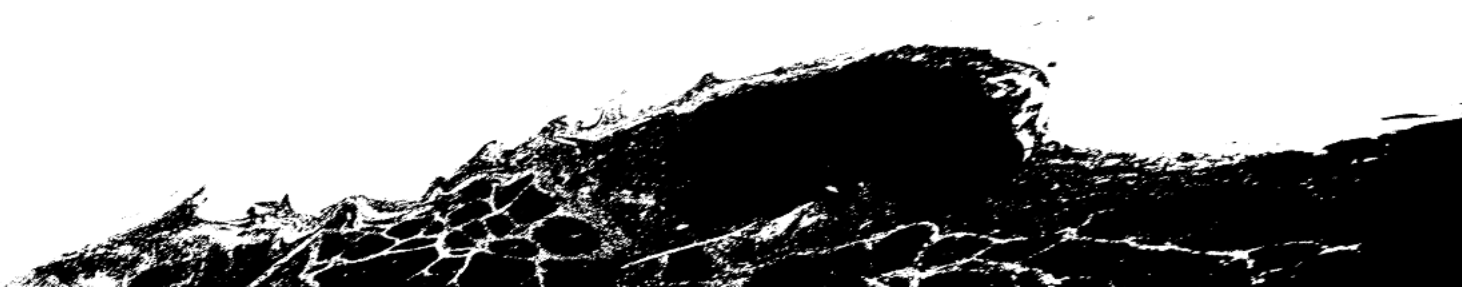
Nautitaan Espanjassa, Afrikassa, pimeässä, Pohjoisnavalla, sanataiteessa, siellä missä voi seinäkiipeillä, katolla olevalla pöydällä tai vesipuistossa.

Reseptillä syntyy taianomainen, tähden muotoinen, ympyrä tai pyllyn muotoinen pelonkarkoituskaitto, syötävä basso, pelonkarkoituskaitto, pelonkarkoituspizza, pelonkarkoitushillo, pelonkarkoituskaitto, pelonkarkoituskaitto tai pelonkarkoituskaitto.

Reseptillä syntynyt tuotos voi olla väriltään turkoosi, sateenkaari, keltainen, vihreä, pinkki, kultainen tai ketjun värinen.

Santtu Ainesmaa, Helkky Hamdard, Enni Hentilä, Fanni Holma, Eemeli Hukkanen, Hilla Impola, Olli Järnfors, Lumi Kess, Otso Kubin, Lilli Piekkola, Elina Rimpiläinen, Arne Tenhunen
6-7-vuotiaiden sanataidekerho

Maa kiiltää hopeisena

YHTEINEN MAISEMA

Pilvet kuin elefantit, kummitukset,
tavalliset, sydämet, sateenkaaret,
kukat, tähdet, hattarat, ihmiset.
Aurinko kuin pyöreä pallo, tosi kuuma, mandariini,
sydän, tähden muotoinen,
mato, suklaa, naama.
Järven kimallus kuin sateenkaari,
lelu, timantti, sanataidekirjan kansi,
kummitus, joka tunkeutuu kotiin eikä kukaan huomaa.
Uimarannan poukama kuin suu, Valkiaisjärvi, ruusu, peitto.
Ihmiset kuin leijonat, kissat, ihmiskissat,
ilontekijät, taivas, hattarat, tikkarit.

*Hilma Erkkilä, Aura Fernandez, Lassi Halonen, Joonas Heikkinen, Iikka Matinelli,
Saimi Pedone, Elina Pennanen, Leila Pylväs, Aatos Rautio,
Tiuku Sevander, Vivian Tapani
5-6-vuotiaiden sanataidekerho*

AISTE JA

Haistamme kuusen, syksyn, raikkaan ilman ja kastemadon.
Kuulemme puron solinaa, lehtien kahinaa ja puheen sorinaa.
Tunnumme kosteaa ilmaa, pisteleviä kuusen neulasia,
karheaa puuta, pehmeän koiran ja liukkaan maan.
Näemme kolon, nokkosen, banaaninkuoren ja ällöttävän sienen.

Runo Ahtinen, Olivia Hankonen
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä

Siellä tuoksuu kuin syksy.
Siellä koira se haukkuu.
Siellä kuuluu veden loiskutusta.
Siellä outoja asioita näkyy.
Siellä vastarannalla näkyy, tuoksuu ja kuuluu,
mutta täällä ei mitään tapahtunut.

Alisa Herranen
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä

Haamu ulkona.
Luurankoja kaapissa.
Karkit hukassa.

Valkoinen joulu
iloinen lumiukko
seisoo pihalla

Eppu Salin
Väki

Talvi on kuin
kaunis maailma.
Katson hiutaleita
lunta on aina.
Kuuntelen pöllön huhuilua.
Maa kiiltää hopeisena.

Maisa Mänty
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä

Helmikuu ja vaaleanpunainen
maailma.
pakkasen puremissa poskissa
hymykuopat,
hellät halit hämärässä,
utuiset aamut ahtaassa keittiössä,
ja laventelintuoksuiset lakanat

Oona Ojala
Siivekkäät

Metsä kuulostaa
suhinalle, tuulelle, susille,
silityksille,
heiluville puille, linnun laululle ja sirkitykselle,
rapiseville lehdille.

Metsä maistuu
marjoilta,
mustikalta, puolukalta ja pihlajanmarjoilta,
sieniltä, neulasilta, lehdiltä ja puilta.

Metsä maistuu metsältä,
raikkaalta ja kuusenkerkältä,
mutta joskus myös kakalta.

Metsä tuoksuu
pihkalta, puilta,
kaarnalta ja vähän kukilta, metsämansikoilta
havulta, jäkälältä ja eläimiltä.

Niiiiin raikkaalta!
Metsä tuoksuu metsältä.

Metsä näyttää metsältä,
raikkaalta, pehmeältä, ikävältä, mutta ihanalta
oranssilta, ruskealta, vihreältä, luonnolta
Metsässä on puita, sieniä ja pihlajanmarjoja.

Metsä tuntuu
turvalliselta, pistävältä,
sammaleelta, jäkälältä, pehmeältä,
tarttuvalta, märältä ja mustikkaiselta.

*Santtu Ainesmaa, Helkky Hamdard, Enni Hentilä, Fanni Holma, Eemeli Hukkanen,
Hilla Impola, Olli Järnfors, Lumi Kess, Otso Kubin, Lilli Piekkola,
Elina Rimpiläinen, Arne Tenhunen
6-7-vuotiaiden sanataidekerho*

Karhujen iltapala voi olla
pitkä kuin sata
 tai kilometri
 tai ihan normaali,
pitkä kuin avaruus
 tai sadan kokoinen ikuisuus,
pitkä kuin tuhat kuukautta
 tai metri
 tai kamelin pitkä kieli.

*Hilma Erkkilä, Aura Fernandez, Lassi Halonen, Joonas Heikkinen, Iikka Matinoli,
Saimi Pedone, Elina Pennanen, Leila Pylväs, Aatos Rautio,
Tiuku Sevander, Vivian Tapani
5-6-vuotiaiden sanataidekerho*

Olen unissani iäti yksin

Moro! Olen Hurja Karjuja. Minua kiinnostaa öiset retket hautausmaalle, mutta mieluiten minä haluaisin uuden ystävän ja olisi kiva, jos tykkäisit vähääkään samoista asioista kuin minä, likaisten viemärien tutkimisesta. Toivoisin sinun yhteystietojasi.

Tässä ovat omani:

öllö@drkola/tuhkarokko.fi

Kun
et saa unta,
voit nähdä kuinka
maailma etsii sitä. Kun et
saa unta, voit nähdä kun ulkona
sataakin yhtäkkiä lunta.
Kun et saa unta, voit yrittää etsiä
sitä kuin pientä punaista langanpäättä.
Kun et saa unta, voit keittiöstä etsiä
lämmintä maitoa ja keksiä.

Silla Palokangas
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä

Lehdet vaihtavat väriään
pramean vihreästä
hullun keltaiseen ja auringon oranssiin.

Hämärä hiipii hiljalleen,
vallaten taivaan itselleen,
kunnes auringosta on
enää jäljellä
vain sen heijastus kuun pinnassa.

Pimeyden saapuessa muistamme,
keille kynttilät sytytämme.

Minä päästän irti
hiljaa
kuin yön pimeydessä liplattava joki,
jota kukaan ei ole kuulemassa

Siiri Linna
Sivekkäät

Taivas on kuin unessa. Tähtiä on tuhansia.
Lähden kulkemaan polkuja pitkin.
Pysähdyn ja katson valkeaa jänistä,
pöllö räkäisee, kun kettu yrittää napata sen.
Lunta alkaa sataa ja jänis pinkaisee koloonsa.

Kerttu Mällinen
10–12-vuotiaiden sanataideryhmä

KUUNTELEN SAMAA LAULUA

sinä nouset aamulla
vaikenin nukkumaan silloin
emme elä samaan aikaan
kuin tuolloin
vain voin
elää kuin parhaaksi koin
silti silmäni ovat kuihtuneet
unet taittuneet
takertuneet todellisuuteen
alas selkeyteni asiasta varisee
nahkatakkineni taskuista tippuneet
on avaimet
omaan sisimpään
kaulakoruni katkenneet
kuin suonet hiljaa vaikeasti eläneen
kävelimme käytävää pitkin
jossa oli kuvattu
heidän kärsimystä
mitä ei saanut kuvata
läheiset piiloutuvat
heräävät
eivät silloin kuin minä
tai sinäkään
ikäänkuin iästä riippumatta
ikävää ikuista ovat itkemättä
mitään sanomatta
kuuntelen samaa laulua
kuin kuulisin puheen tippuvasta taulusta
ja taas ja taas ja taas
ajan taakse heräämättä jää
meidän aikamme

Edith Njoroge
Siivekkäät

[Lapsena, kun kuljeskelin ja potkiskelin soraa, näin tomupilven läpi kaksi lohikäärmettä. Toinen heistä kantoi nokassaan pientä mattoa, johon oli sivelty villapipolla käytännöllinen rahan tunnus. He eivät puhuneet mitään, eikä toinen edes katsonut minuun, mutta toinen, se jonka matto oli, kosketti poskellaan korvaani, ja tuntui kuin ihmisen lieskaunessa olisin kuullut katkerat sanat: ”Tuo matto oli isäni, ja minut kapaloitiin siihen kun synnyin ja myöhemmin se oli lohturiepuni”. Ja sitten hän kertoi kaiken, minkä minä, Kaisa, olen tässä kirjannut muistiin.]

Mutta eteisen punainen matto on likainen,

ei sillä tavalla kuin verinen kunnia, jonka julmuus on poissa, ja jonka täytyy hävetä, koska jokainen teko on pimeyttä verrattuna sirpaloituneeseen loistoon, joka ennen kiteytyi äitini hapsusukuun. Eikä niin kuin marssilainen, joka elää planeetan kamaralla, jonka magneettikenttä hitaasti loppuu, jonka suuri Pohjanmeri ei kestäkään.

Se on Äitini eteinen, eikä tupsujen suku saata käsittää, miksi heillä ei enää ole massia siivoojaan.

Mutta lopulta, minun suvullani oli joskus ennen tuo eteinen, mutta Isäni ulosottomiehen sydän toimi vain lainoilla perityillä verorahoilla, ei hän voinut elää ilman niitä. En tiedä, elikö hän silloinkaan, nyt en tiedä millä kapineilla hän roikkuu maailmassa, mutta se on varmaan Ihmisen lieskaunen kaltaista. [Tämä on korviini valutetun kertomuksen ainoa kohta, jossa Isää kuvaillaan.] En tiedä olenko kuitenkin isäni tähden, vain puoliksi lohikäärme ja puoliksi ulosottomies, sillä lieskaunissani kuljen yksin koralliriutoilla, joiden yli vuoroveden kuuhu virtaa. Tiedän, ettei ole normaalia, etten kuule ympäriltäni yhtään lohikäärmeen laulua, enkä näe yhtään ulosottomiestä. Olen unissani iäti yksin.

Nietos Harju
Väki

kadut ovat kuolleet
viimeisen muutaman yön aikana
jolloin olin pois
enää ei kävellä kynnyksillä
eikä teitä kykene erottamaan
näky on samea

sateiset illat meni ohi odottaessa
kootessa kappaleita tuleville hetkille
jotka olivat jo
menneet itkut sylissä
pitkittyneet syleilyt aamuyössä
herätä hyvään-huonoon oloon ja
unohtaa
huulipuna ja puhelinsoitot
parvekkeella
haaleaan aamuun

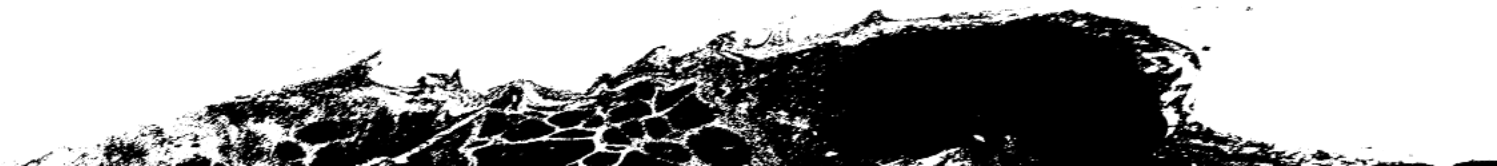
pudottiin syksyn mukana alas
yhdessä
tällä kertaa

Aada Kiiveri
Siivekkäät

Kuka, tiedä en.
Kilpi jota pitelen,
mun luottamuksen.
Kauan häntä katselen.
Aatteesta nyt heräilen.

Aada Bovellan
Väki

*Tekstiantologian kirjoittamiseen
osallistuneet sanataideryhmät*

5-6-VUOTIAIDEN SANATAIDEKERHO

Opettajat:

Anna Anttonen

Ainokaisa Veteläinen

Hilma Erkkilä

Aura Fernandez

Lassi Halonen

Joona Heikkinen

Elli Jurkkala

Emma Kesti

Iikka Matinolli

Saimi Pedone

Elina Pennanen

Leila Pylväs

Aatos Rautio

Tiuku Sevander

Vivian Tapani

6-7-VUOTIAIDEN SANATAIDEKERHO

Opettajat:

Anna-Leena Jurkkala

Emma Salo

Santtu Ainesmaa

Helkky Hamdard

Enni Hentilä

Fanni Holma

Eemeli Hukkanen

Hilla Impola

Olli Järnfors

Lumi Kess

Otso Kubin

Lilli Piekkola

Elina Rimpiläinen

Arne Tenhunen

7–10-VUOTIAIDEN SANATAIDERYHMÄ

Opettajat:

Emma Salo

Ainokaisa Veteläinen

Emppu Ala-Poikela

Eveliina Brockman

Heljä Hukkanen

Anni Järnfors

Iida Kesti

Noel Nevala

Ninni Ontero

Maija Taskila

Erik Tenhunen

10–12-VUOTIAIDEN SANATAIDERYHMÄ

Opettajat:

Kati Inkala

Anna-Leena Jurkkala

Runo Ahtinen

Olivia Hankonen

Alisa Herranen

Ella Juntunen

Hilma Kaisto

Mira Kristo

Kerttu Mällinen

Maisa Mänty

Silla Palokangas

Jooa Salin

Uuti Salin

Sisu Salmirinne

Onni Seppänen

VÄKI
SANATAIDERYHMÄ
12–16–VUOTIAILLE

Opettajat:

Anna Anttonen

Ainokaisa Veteläinen

Maija Anttonen

Aada Bovellan

Nietos Harju

Veera Heikkinen

Maija Heinonen

Touko Hukkanen

Maire Inkala

Anni Järvinen

Lotta Lehtiö

Tarmo Lahdenperä

Martta Leppänen

Roosa Manninen

Pihla Raustia

Eppu Salin

Iida Tuomivaara

Saaga Vuotikka

SIIVEKKÄÄT
SANATAIDERYHMÄ
15–18–VUOTIAILLE

Opettajat:

Kati Inkala

Anna-Leena Jurkkala

Olivia Ala-Poikela

Hertta Inkala

Myrsky Kahelin

Aada Kiiveri

Emmi Kononen

Oona Kälkäjä

Siiri Linna

Jenny Maijala

Edith Njoroge

Oona Ojala

Noora Oravala

**Lumotut
sanat**